

Stk. 2. Den dømte undergives tilsyn i en af retten fastsat periode på højst 2 år. Tilsynstiden ophører dog, når længstetiden for arbejdspligtens opfyldelse er udløbet, medmindre andet er bestemt i dommen. Hvis det findes formålstjenligt, kan retten desuden fastsætte vilkår i overensstemmelse med bestemmelserne om tilsynsdom, jf. §§ 133-136.

§ 142. Begår den dømte ny lovovertrædelse i tilsynstiden, og indbringes sagen for retten inden dennes udløb, fastsætter retten en samlet foranstaltning for dette forhold og for den tidligere pådømte lovovertrædelse. Når omstændighederne taler derfor, kan retten fastsætte en foranstaltning alene for den nye lovovertrædelse.

§ 143. Hvis den dømte overtræder bestemmelsen om samfundstjeneste eller overtræder de vilkår, der er fastsat i forbindelse hermed, indbringer anklagemyndigheden uden ophold sagen for retten, der kan ophæve dommen og i forbindelse hermed idømme en anden foranstaltning. Ved fastsættelsen af en ny foranstaltning skal retten tage hensyn til omfanget af den samfundstjeneste, som den dømte har udført.

Stk. 2. Hvis særlige forhold taler for det, kan retten i stedet

- 1) tildele den dømte en advarsel eller
- 2) forlænge længstetiden for udførelsen af samfundstjeneste og tilsynstiden inden for den i § 141, stk. 2, fastsatte grænse.

Kapitel 30

Dom til anstalt og tilsyn

§ 144. Dom til anstalt og tilsyn kan anvendes, hvis dom til tilsyn eller samfundstjeneste ikke findes tilstrækkelig af hensyn til lovovertrædelsens grovhed.

Stk. 2. En gerningsmand under 18 år må ikke dømmes til anstalt og tilsyn, medmindre særlige omstændigheder gør en sådan foranstaltning påkrævet.

§ 145. Ved dom til anstalt og tilsyn bestemmer retten, at den dømte skal anbringes i anstalt i et bestemt tidsrum, der ikke kan overstige 3 måneder. Retten fastsætter samtidig, at den dømte efterfølgende skal undergive sig tilsyn. Bestemmelserne i kapitel 28 om tilsynsdomme finder herved tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Der kan ikke ske prøveløsladelse eller endelig løsladelse, før anstaltstiden er udstået.

Kapitel 31

Anbringelse i anstalt

§ 146. Anbringelse i anstalt kan anvendes, når det er nødvendigt

- 1) for at forebygge, at gerningsmanden begår yderligere lovovertrædelser, eller
- 2) af hensyn til lovovertrædelsens grovhed.

Stk. 2. En gerningsmand under 18 år må ikke dømmes til anbringelse i anstalt, medmindre særlige omstændigheder gør sådan anbringelse påkrævet.

§ 147. Tiden for anbringelsen i anstalt, som ikke kan overstige 10 år, fastsættes i dommen.

Stk. 2. Begår den dømte ny lovovertrædelse under ophold i anstalt, fastsætter retten en samlet foranstaltning for dette forhold og for den tidligere pådømte lovovertrædelse, medmindre den anser den tidligere foranstaltning for tilstrækkelig. Retten kan i stedet fastsætte en foranstaltning alene for det nye forhold.

Stk. 3. *Stk. 2* finder tilsvarende anvendelse, hvis den dømte begår ny lovovertrædelse efter at være dømt til anbringelse i anstalt, men inden anbringelse i anstalt er iværksat.

§ 148. Retten kan bestemme, at den dømte skal overføres til hospital i Grønland eller i Danmark, hvis

- 1) overførsel ikke kan ske efter § 234, stk. 1,
- 2) den dømte må anses for omfattet af den i § 156 omhandlede personkreds og
- 3) den dømte som følge heraf er uegnet til fortsat ophold i anstalt.

Stk. 2. Må den dømte anses for omfattet af § 161, stk. 1, kan retten bestemme, at den dømte skal overføres til forvaring, hvis overførsel ikke kan ske efter § 234, stk. 1.

Stk. 3. Må den dømte anses for omfattet af § 161, stk. 2, jf. stk. 1, kan retten bestemme, at den dømte skal overføres til en psykiatrisk ledet anstalt under kriminalforsorgen i Danmark, hvis overførsel ikke kan ske efter § 234, stk. 1, § 161, stk. 3, finder herved tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Rettens afgørelse om overførsel træffes efter anmodning fra anklagemyndigheden eller kriminalforsorgen. Kriminalforsorgens anmodning fremsættes over for anklagemyndigheden, der snarest muligt indbringer spørgsmålet for retten. Overførsel kan ske midlertidigt eller for resten af anstaltstiden. § 163, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.